

[Poul Møller.]

fordi man ryster det, der er møntens egen-skaber, møntens grundlag og møntens for-mål, nemlig tilliden i handelen og i disposi-tionerne.

Jeg ved da godt, at den danske regering kan sige og har sagt — og vi hørte det også af statsministeren i dag — at det her er jo ikke noget, Danmark selv har truffet beslutning om, at man har stået i en tvangs-situation som følge af den britiske beslutning i lørdags, men det forekommer mig, at vi jo ikke nødvendigvis behøver at følge Stor-britannien. Jeg skal ikke her vurdere, om den britiske regering handlede ret; der er vist meget, meget få, og måske slet ingen, her i tinget, der er i stand til at vurdere den britiske økonomi og dens fremtidsmulig-heder så indgående. Vi ved, at Storbritan-nien har forpligtelser, der rækker over hele verden, fordi pundet er en reservevaluta, ikke mindst for de gamle Commonwealth-stater, og vi ved, at den britiske økonomi og det britiske pund derfor altid har været mere følsomt end andre valutaer; det, der for os i dag er spørgsmålet, er, om vi stod over for samme tvingende nødvendighed, som Storbritannien gjorde det, om man må sige, at Storbritanniens beslutning næsten automatisk måtte medføre, at der måtte træffes en tilsvarende beslutning herhjemme.

Det er jo ikke altid sådan, at vi automa-tisk har fulgt Storbritannien, heller ikke i perioder, hvor vores afhængighed af britisk økonomi har været større. Vi gjorde det i 1949, men vi har jo ikke altid ganske automatisk fulgt Storbritannien. Stod vi i lørdags sådan, og er der i vores økonomi sådanne træk, at vi må sige, at vi er så afhængige af Storbritannien, at vi ikke kunne klare os uden at træffe en tilsvarende beslutning, omend i et mere beskedent om-fang? Er vores økonomi lige så belastet som den britiske? Ja, det kan vel diskuteres, men den nærmer sig vel ikke det katastro-fale som den britiske.

Finansministeren har netop i dag offent-liggjort en kronik i Berlingske Tidende. Imellem de mere eller mindre desperate angreb på oppositionen får finansmini-steren stunder til at skrive noget om sin egen konjunkturvurdering, og dér skriver den højtærede finansminister i dag i Ber-lingske Tidende, at vi må regne med

snarlige konjunkturforbedringer, der kan lette Danmarks afsætningsvanskeligheder i udlandet. Jeg ved ikke, om disse forvent-ninger er berettigede; de har jo været diskuteret tidligere her i det høje ting. Men jeg ved i hvert fald, at det er finans-ministerens forventning, ellers ville han ikke have skrevet det. Det er skrevet formentlig fredag eftermiddag, og i dag står vi over for den situation, at man på et tidspunkt, hvor man forventer bedre af-sætningsmuligheder for den danske eks-port, nedskærer kronens værdi. Det er vist aldrig sket før i historien, at man på det tidspunkt har truffet en sådan beslut-ning. Og jeg ved i hvert fald, at finans-ministerens konjunkturforventninger kan ikke motivere regeringens beslutning om at nedskære kronens værdi.

Vore egne vanskeligheder kunne jo være løst på anden vis. Under den erhvervs-politiske debat, der har fundet sted for få dage siden her i tinget, har vor ordfører, hr. Haunstrup Clemmensen, peget på det konservative folkepartis synspunkter med hensyn til en opretning af de afskrivnings-regler, som man svækkede i foråret, en lempelse i kreditpolitikken, som vi mener den nuværende beskæftigelsessituation gør berettiget, eventuelt som følge af den beskæftigelsesstilling, vi har, optagelse af udenlandske lån, en fremme af den private opsparing, en tilbageholdenhed med hensyn til de offentlige udgiftsstigninger — og flere andre ting kunne følge med. Vi havde også erklæret under denne debat og gjorde det på vort partis landsrådsmøde forrige søndag, at vi var villige til at forhandle om flere af de punkter, der var omfattet af regeringens 13 punkts program. I rege-riens 13 punkts program var det jo netop formålet at ændre grundlaget for landets økonomi, således at man kunne skabe bedre muligheder i hvert fald for eksporterhvervene.

Nu skal jeg ikke komme ind på en ana-lyse af dette 13 punkts program i dag, selv om det er samme dag, som finansministeren har skrevet om det. Det er vel rimeligt og må vel forventes — det vil jeg bare spørge statsministeren om — at 13 punkts pro-grammet må revideres med henblik på det, der nu er foretaget. Men jeg tror, at det er meget sjældent, at et land har nedskåret